

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 186/21
2.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Александре Ђорђевић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА, чији је законски заступник мајка ББ из ..., ул. ... бр. ..., ЈМБГ: ..., чији је пуномоћник Лидија Џеврња Виро Николић, адвокат из Новог Београда, Булевар Михајла Пупина 161, против туженог ББ из ..., ул. ... бр. ..., ЈМБГ: ..., чији је пуномоћник Дејан Јакимов, адвокат из Београда, ул.Хаци Рувимова 24, ради измене одлуке о издржавању, по тужби и противтужби, одлучујући о жалба тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П2 878/19 од 27.01.2021.године, у седници одржаној дана 2.9.2021.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца-противтуженог АА и туженог-противтужиоца ВВ и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 878/19 од 27.01.2021.године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 878/19 од 27.01.2021.године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца противтуженог којим је тражио да суд обавезе туженог ВВ да на име издржавања малолетног АА плаћа месечно износ од 120.000,00 динара почев од дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје услови најкасније до 10-ог у месецу за претходни месец. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог противтужиоца којим је тражио да суд обавезе ВВ да на име свог доприноса за издржавање

малолетног ББ плаћа месечно износ од 25.000,00 динара до 10-ог у месецу за текући месец почев од дана подношења противтужбе па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде у ставу првом изреке благовремено је изјавио жалбу тужилац-противтужени из свих разлога предвиђених чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку, а против става другог изреке благовремено је изјавио жалбу тужени-противтужилац због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 ЗПП, Апелациони суд је нашао да су жалбе неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописана из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које Апелациони суд као другостепени суд пази по службеној дужности.

Побијана пресуда је јасна и разумљива и заснована на разлозима о одлучним чињеницама стога су неосновани наводи жалбе туженог да је захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 10/15 од 08.06.2015.године малолетни АА рођен ...године од оца ВВ и мајке ББ поверен је мајци на самостално вршење родитељског права, а отац ВВ је обавезан да доприноси његовом издржавању са износом од 50.000,00 динара месечно. Законска заступница малолетног тужиоца мајка ББ је запослена у предузећу "ГГ" и остварује зараду која је у јулу и августу 2020.године износила 43.376,13 динара а у септембру 2020.године је износила 31.886,00 динара, не остварује друге приходе и није кредитно задужена. Позајмила је од чланова породице 4.800 евра да ми намирила потребе детета и потребе око стана и тај дуг није почела да враћа. Са оцем и малолетним тужиоцем живи у стану од 56 м2 који је у њеном власништву. Не поседује аутомобил. Има алергију на амброзију и сезонски прима терапију која кошта 5 до 10.000,00 динара месечно. ББ отац је незапослен и не прима пензију а када остварује зараду то је од 50 до 100 евра месечно. Греју се на струју и у зимском периоду струја буде око 32.000,00 динара а у летњим око 5.000,00 динара, за одржавање лифта плаћа 300,00 динара месечно, за инфостан 2.300,00 динара, за кабловску и интернет укупно 4.600,00 динара, а рачун за мобилни телефон јој износи 1.700,00 динара. За храну и козметику за целу породицу троши око 30.000,00 динара. Тужени ВВ запослен је и остварује зараду у ДД, где је један од директора и у ЂЂ где је контролор штампе. Остварује зараду од по 35.000,00 динара. Сувласник је привредног друштва ЕЕ d.o.o са 50%, 25% у ЖЖ групи, 50% у ЗЗ d.o.o, 20% у Привредном друштву ИИ и 100 % у Привредном друштву ЈЈ d.o.o. Има петоро деце и то АА рођеног ... године, КК рођену ... године која живи са мајком и којој на име издржавања плаћа износ од 40.000,00 динара, потом има близанце рођене ... године који живе са мајком и којима плаћа за свако дете по 20.000,00 динара и има малолетну ЛЛ рођену ... године која живи са њим и са мајком, његовом

ванбрачном супругом која је запослена и оставрује зараду од 50 до 60.000,00 динара месечно. Живи у стану за који плаћа трошкове од 30.000,00 динара месечно. Од непокретности поседује у власништву стан у ... од 65 м², потом стан у изградњи у ..., није кредитно задужен и плаћа прватно пензијско осигурање 10.000,00 динара месечно. Стан у коме живи је изнајмљен. У материјалном смислу му помаже сестра. Продао је стан у ... пре седам година, потом је продао стан који је наследио од оца на ..., ... пре четири године за 15.000,00 евра, потом је продао стан у ..., оставина иза деде а стан који се налазио на ... је поклонио мајци близанаца. Нема контакт са малолетним АА јер неће да му се јави на телефон који му је он купио. Вози сиви BMW који није у његовом власништву. АА плаћа засебно осигурање. По питању добити коју су оствариле фирме у којима у одређеним процентима има сувласништво и истиче да све фирме чији је сувлаик су узеле “COVID пакет Министарства” који забрањује било какву расподелу и подизање добити током 2020.године. Од периода подношења тужбе до марта 2020.године из различитих фирми више пута је исплаћивана добит те су износи били од око 6 до 7.000 евра. Добит неких фирми је улагана у ЕЕ d.o.o па онда у пословање. ЕЕ d.o.o 2020.године је пословала са губитком, а 33 d.o.o је на нули. Малолетни АА стар 9 године је здрав и ученик је трећег разреда основне школе, користи мобилни телефон и сатић смартић за који се плаћа месечно 1.250,00 динара. Бави се тренирањем аикида за који мајка месечно плаћа 4.000,00 динара потом за полагање испита за појас 1.500,00 динара и за кимоно је платила 4.000,00 динара. За храну и козметику за целу породицу су трошкови од 30.000,00 динара а трошкови за гардеробу и обућу за малолетног АА месечно износи 100.000,00 динара. Он није ишао на летовање и зимање прошле године. Законској заступници помажу чланови породице.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је позивајући се на одредбе члана 164 Породичног закона Републике Србије закључио да нема места повећању ни смањењу доприноса туженог за издржавање малолетног тужиоца. Приликом одлучивања у овој правној ствари суд је ценио узраст малолетног тужиоца његове потребе исхране, хигијене, обуће, одеће, летовање, зимовање, његове потребе за ван школским активностима које трају година и које изискују додатне трошкове и додатна плаћања спорт аикидо и кимоно али и могућности родитеља да допринесе његовом издржавању. Првостепени суд је закључио да се јесу промениле околности од доношења претходне одлуке на страни малолетног тужиоца и то у виду поласка у школу и похађање неких нових ваннаставних активности али да су се трошкови који су потребни за финансирање потреба детета на месечном нивоу нису променили имајући у виду да је законска заступница малолетног тужиоца његове трошкове превисоко поставила и превисоко определила потребе малолетног тужиоца на износ од 100.000,00 динара на месечном нивоу а да истовремено остварује зараду у износу од 31.000,00 динара. Суд је нашао да су се битно измениле и околности на страни туженог у односу на време доношења претходне одлуке али имајући у виду његову зараду, потом већи број непокретности у његовом власништву као и уделе које поседује у привредним друштвима те чињеницу да поред АА има још четворо малолетне деце за које такође плаћа издржавање тужени је у могућности да за издржавање малолетног тужиоца настави да плаћа износ од 50.000,00 динара месечно а да тиме не угрози сопствену егзистенцију и егзистенцију лица према којима има обавезу издржавања. Због наведеног, износ од 50.000,00 динара који је тужени обавезан да плаћа по претходној одлуци је, заједно са доприносом мајке у којој се урачунава и њена свакодневна брига о

малолетном тужиоцу довољан да у разумној мери подмири месечне потребе детета.

Супротно жалбеним наводима, оваква одлука је правилна, јер је заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању које Апелациони суд у потпуности прихвата, као и примену материјалног права, те стога, користећи се овлашћењима из члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, побијану пресуду неће детаљно образлагати.

Апелациони суд у потпуности прихвата и разлоге које је првостепени суд дао за своју одлуку.

Одредбом члана 164 Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Критеријуми на основу којих се одређује издржавање су потребе повериоца издржавања и могућности дужника издржавања, уз обавезу суда да води рачуна о минималној суми издржавања, а сходно одредби члана 160 Породичног закона. Потребне потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за заспослење и стицање зараде, његове имовине и личних прихода, обавезе да издржава и друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања, све према одредбама члана 160 став 2 и 3 Породичног закона.

Обзиром на наведено, висина издржавања се може смањити или повећати било зато што су се промениле околности из одредбе члана 160 став 2 Породичног закона, тако да су се потребе повериоца издржавања смањиле или повећале, било зато што су се промениле околности из одредбе члана 160 став 3 овог Закона, тако да је дужник издржавања није у могућности да плаћа одређену суму издржавања, или је у могућности да плаћа више на име свог дела доприноса за издржавање.

Правилно је првостепени суд, а супротно жабеним наводима, применом критеријума прописаних чланом 160. Породичног закона у погледу потреба мал тужиоца-противтуженог као повериоца издржавања и могућности туженог-противтужиоца као дужника издржавања закључио да нема места повећању односно смањењу доприноса висине издржавања, јер на страни тужиоца-противтуженог нема промењених околности у мери која би оправдала промену претходне одлуке о издржавању.

Правилно је првостепени суд оценио и чињеницу да су се међувремену промениле околности на страни туженог-противтужиоца у смислу да је постао отац још четворо деце. Међутим ове околности и по оцени Апелационог суда не оправдају смањење висине издржавања. Чињеница да тужилац има законску обавезу да доприноси издржавању још четворо малолетне деце, у конкретном случају није од утицаја на смањење обавезе тужиоца да доприноси издржавању мал.тужиоца. Наиме, имајући у виду зараду коју остварује тужени-противтужилац, већи број непокретности у његовом власништву као и уделе у привредним друштвима, правилно је првостепени суд оценио да је тужени-противтужилац у могућности да за издржавање тужиоца

настави да плаћа износ од 50.000,00 динара, а да тиме не угрози своју егзистенцију и егзистенцију лица које је по закону дужан да издржава.

Како је побијана пресуда заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању, на које су правилно примењене одредбе материјалног права, те како се ни осталим жалбеним наводима правилност и законитост побијане пресуде не доводи у сумњу, то је иста морала бити потврђена.

Приликом доношења другостепене одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке, те да су исти ирелевантни за другачију одлуку суда.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом члана 207 Породичног закона.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одбијен је захтев мал тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка обзиром да са жалбом у другостепеном поступку није успео па је на основу члана 165 став 1 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић